

Posłuchaj

()

Oportet esse haereses – „herezje są konieczne” (1 Kor 11,19) pisał już św. Paweł. Sprzyjający herezji dokument Dykasterii ds. Wiary wywołał reakcję Międzynarodowego Stowarzyszenia Maryjnego, które ukazuje po raz pierwszy szerszej publiczności znaczenie nauki o Pośrednicze Wszystkich Łask. Piszący te słowa nie miał pojęcia, jak dobrze umiejscowiona w Magisterium zwyczajnym jest ta nauka. 12 papieży w ciągu czterech stuleci, liczne święta, Msze i brewiarz, a „Tucho” Fernandez stwierdza w roku 2025, że to wszystko nic nie warte. I jak w przeszłości obecność herezji powoduje prawomyślne przedstawienie danej prawdy wiary.

21. Szkoda, że DDF zdecydowało się pominąć powtarzające się nauki i odniesienia dwunastu papieży z czterech stuleci, które stanowią liczne wyższe wyrażenia zwyczajnego Magisterium Papieskiego dotyczące katolickiej doktryny nauczania o Maryi jako Pośrednicze wszystkich łask, z których każda z osobna ma większą wagę magisterialną niż pojedyncza nota dykasterii.

W związku z tym nasuwa się pytanie, na jakiej autorytatywnej podstawie teologicznej DDF może wyrażać opinię, że tytuł Pośredniczki

wszystkich łask „nie sprzyja prawidłowemu zrozumieniu wyjątkowej roli Maryi” (nr 67)? Podobnie jak w przypadku tytułu Współodkupicielki, papież, którzy nazywali Maryję „Pośredniczką wszystkich łask”, z pewnością rozumieli, co mówią. Chociaż istnieją różne sposoby wyrażania powszechnego pośrednictwa Maryi w łaskach, niezmiennie papieskie potwierdzenie Maryi jako Pośredniczki wszystkich łask, że *każda łaska pochodząca od Boga dociera do nas przynajmniej poprzez świadome pośrednictwo Maryi jako prawdziwej przyczyny drugorzędnej, musi pozostać podstawą naszej wiary doktrynalnej*. Liczne papieskie odniesienia do powszechnego pośrednictwa łaski Maryi, a także zatwierdzone przez papieża święto Maryi jako Pośredniczki wszystkich łask (Benedykt XV, 1921), jasno potwierdzają zasadność tego tytułu i roli. *IMA z szacunkiem zwraca się z prośbą o wydanie w przyszłości oficjalnego oświadczenia, które potwierdzi tę długoletnią naukę doktrynalną oraz prawo wiernych do powrotu do kościelnego świętowania Maryi jako Pośredniczki wszystkich łask.*

22. DDF twierdzi, że Maryja nie może być Pośredniczką wszystkich łask, ponieważ „ona, pierwsza odkupiona, nie mogła być pośredniczką łaski, którą sama otrzymała” (nr 67). Nie stanowi to prawdziwego sprzeciwu wobec tytułu i roli, ponieważ zgodnie z magisterialnym rozumieniem i właściwym sformułowaniem Maryja pośredniczy we wszystkich łaskach Odkupienia od Chrystusa dla grzesznej ludzkości, a nie dla siebie samej. Teologowie, którzy prawidłowo nauczają o Maryi jako Pośredniczce wszystkich łask, tacy jak Réginald Garrigou-Lagrange, O.P. (1877–1964), są zgodni co do tego, że nie odnosi się to do pośrednictwa Maryi w łasce Jej Niepokalanego Poczęcia dla siebie samej. Nauczają oni jednak i bronią doktryny, zgodnie z nauczaniem Magisterium Papieskiego, że Maryja pośredniczy we wszystkich owocach Odkupienia dla upadłej ludzkości jako Pośredniczka wszystkich łask i Duchowa Matka całej ludzkości [Zob. Manfred Hauke, *Mary, Mediatrix of Grace* (New Bedford, MA: Academy of the Immaculate, 2004), 116. Zob. również: Sr. Florence Coomans, *Marie Médiatrice de Toutes Grâces Dans La Commission Pontificale Instituée*

par Pie XI (1922): Eclairages et perspectives théologiques (Lugano: Cantagalli EU Press FTL, 2025), 338 oraz Gloria Falcão Dodd, *The Mediatrix of All Grace: History and Theology of the Virgin Mary: Movement for a Dogmatic Definition from 1896 to 1964* (New Bedford, MA: Academy of the Immaculate, 2012), 399.]

23. DDF wspomina o prośbie kardynała Mercier (1851–1926) o dogmatyczną definicję powszechnego pośrednictwa łaski Maryi (MPF, nr 23). DDF stwierdza dalej, że Benedykt XV „nie przychylił się do tej prośby; zatwierdził jedynie święto z własną mszą i oficjum maryjnym „Pośredniczka” (MPF, nr 23), ale w rzeczywistości *była to uroczystość, której tytuł jest przedmiotem ich sprzeciwu, tj. uroczystość Maryi Pośredniczki wszystkich łask*. Dopiero w przypisie 46 uroczystość ta została właściwie zidentyfikowana jako oficjum i msza św. Maryi „Pośredniczki wszystkich łask”. Ponadto DDF nie wspomina o trzech komisjach papieskich powołanych przez Piusa XI, które spotkały się w trzech miejscach: Belgii, Hiszpanii i Rzymie, ani o tym, że komisje hiszpańska i belgijska opracowały ponad 2000 stron teologicznego uzasadnienia na rzecz uroczystej papieskiej definicji powszechnego pośrednictwa Maryi w łaskach. Komisja rzymska miała co najmniej jednego głównego przeciwnika z powodów ekumenicznych, dlatego Pius XI postanowił nie ogłaszać żądanej dogmatycznej proklamacji. Sam jednak był przychylny Maryi jako Pośredniczce wszystkich łask. W encyklice *Caritate Christi compulsi* z 1932 r. odnosi się do Dziewicy Matki Bożej jako „Pośredniczki wszystkich łask” (*Virginis Deiparae, omnium gratiarum Mediatricis*). [AAS 24 (1932), s. 192. Zob. również: Manfred Hauke, *Mary, Mediatrix of Grace* (New Bedford, MA: Academy of the Immaculate, 2004), str. 116 i następne; oraz Gloria Falcão Dodd, *The Mediatrix of All Grace: History and Theology of the Virgin Mary: Movement for a Dogmatic Definition from 1896 to 1964* (New Bedford, MA: Academy of the

Immaculate, 2012), str. 399 i następne.]

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Ocen

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!